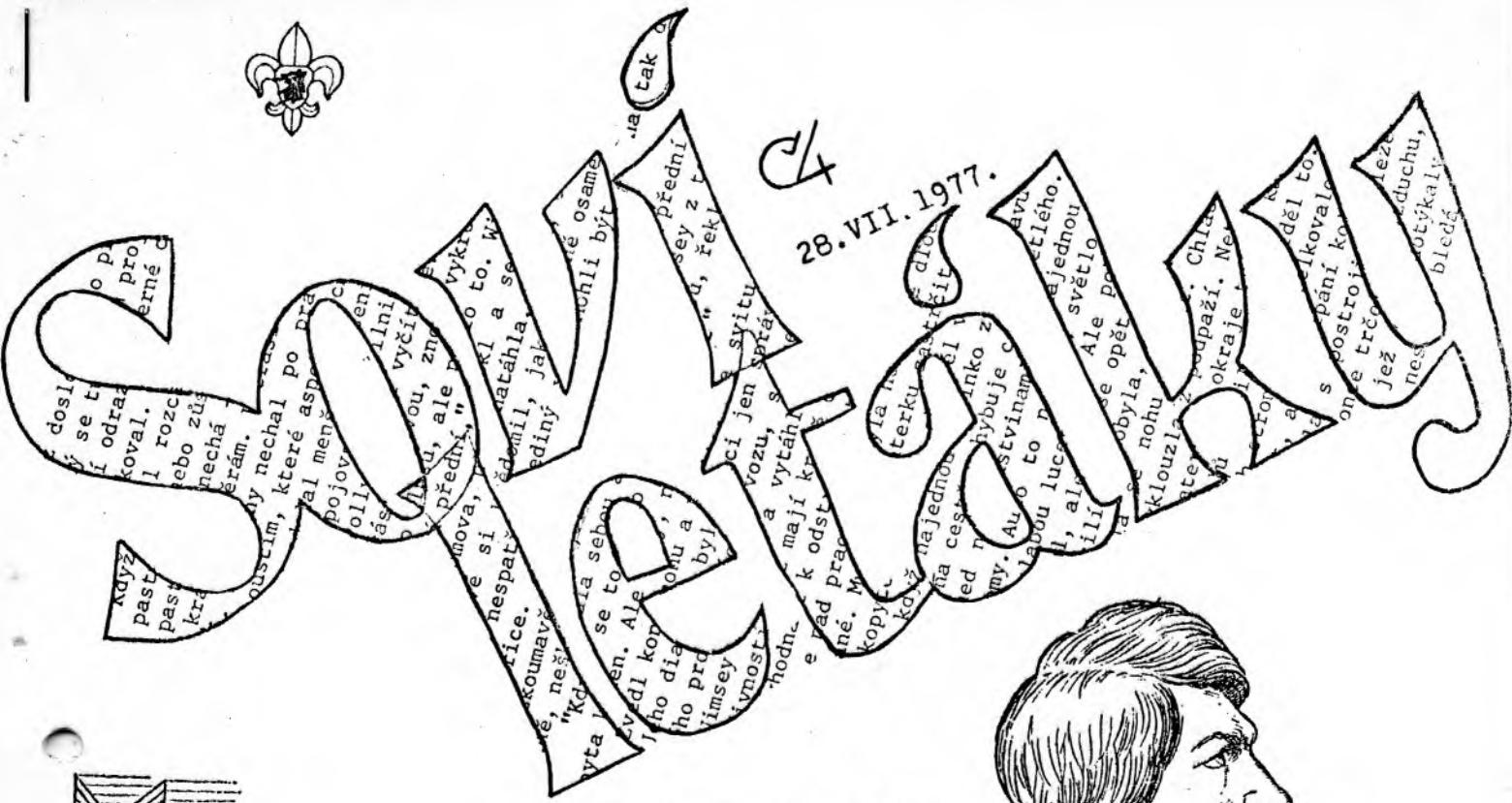




24

28.VII.1977.



Karel Havlíček  
Borovský



**O B S A H**  
Putovní tábor družiny Sov  
"Tyrolské elegie"

Milí skautici!

Na cestě do Dolomit, až pojedete přes Brixen, můžete udělat něco, co nikdo neuvidí a nepostřehne, ale já tvrdím, že to bude Osobní krásný čin - když si tiše řeknete: "Tady byl ve vyhnanství jeden z nejcennějších lidí, jaké kdy země Česká měla a zakrátko nato pak v třicetipěti letech zemřel". A kdybyste si v Brixenu ještě pozorně přečetli co o tom napsal - rozsáhlá satyrická báseň, která se z těchto SL snad přestěhuje do skautského zápisníku event. paměti - bylo by to už jako stisk rukou, neobvyklé, neviditelné setkání.

Vydává družina Sov vl.nákl.  
Redakce Rorýs, 06L/94 16 77

\*\*\*

V letech 1914 až 18 mnoho lidí proklínalo celý svět a speciálně Dolomity do horoucích pekel, s nimi Češi, kteří tam pod rakouskou vlajkou válčili a padli. V průvodci se píše, že na příklad náhorní rovina pod Monte Piana poskytuje nádherný rozhled, ale my víme, že k tomu místu patří i hromady mrtvol, válečné běsy, zem napitá krví, kde chvilpal kůň i člověk..... ale co vlastně víme o První světové válce, co vůbec víme..... já jen to, že na italské frontě byl můj dědeček a že když se vrátil, už to prý nikdy nebyl on. Myslíme ze dne na den, naše vědomí nesahá ani do života našich rodičů, natož prarodičů. Mohli bychom se ale naučit jednu báseň a dvě písně z té doby a přinést je zpátky tam, kde vznikly, jako Malý osobní čin. Jako Malou zádušní mši, nevšední, neviditelné setkání. Jestli chcete.

Srdečně Váš

Rorýs

Putůák družiny, Sov 1977

# Tyrolské elegie

Děkuji trojlístku Aňa, Dan, 7-hlásek za dopis k puťáku, mnohé z jejich nápadů se uplatní, lišíme se hlavně jen v pojetí toho podniku. Nebude to pochodák, ani jen velehorská turistika, proto nepovažuji za důležité celou trasu podrobně naplánovat na úrovni generálního štábu. 9.VII.vám ukážu na mapě kudy chci jít, protože tam by to mělo být nejkrásnější a nejzajímavější /pokud se mi podařilo zjistit ze stohu příruček, prospektů a map/, každý den ráno se podíváme, kudy a kam bychom chtěli jít a někdo nás tam odvede. Ale po cestě snad najdeme jezírko nebo řeku a nebudeme se moci od ní odtrhnout, nebo údolí, které nás okouzlí a odvede z původního směru. Chci, abychom byli poutníci, tuláci, abychom putovali a toulali se, nechci se dát zotročit mapou.

Naše skautské prázdniny 1977 se budou jmenovat "Tyrolské elegie" na památku velkého vlastence a intelektuála Karla Havlíčka Borovského a podle jeho stejnojmenné rozsáhlé satyrické básně o jeho násilné deportaci z Moravy do Brixenu před 125 lety.

Po Dolomitech toužím už od jedné dávné horolezecké předpřednášky v Brně, ale nejedu tam z nenasytlosti po cizích zemích, ani proto, že na dovolenou se obvykle někam jezdí, chtěl bych jen se skupinou výborných přátel prožít pár dní mimo civilizaci, vymenit se z ochromujícího pohodlíčka a blahobytu, chci na naše "Tyrolské elegie 77" dosmrtní vzpomínat jako na vynikající, nevšední zážitek. Každý z vás už je dost starý a zkušený, aby z nás tam mohli být rovnocenní partneři - já bych speciálně ve skautingu strašně nerad hrál protivnou roli komandíra, kontrolora, reiseführera. Proto:

1 Vy všichni jste se mnohokrát výborně osvědčili, ale kdyby snad někdo náhodou chtěl jet jen proto, že nic "rozumnějšího" nemá, na domluvu rodičů a pod., nebudu se zlobit, když svou přihlášku zruší.

2 "Tyrolské elegie 77" budou ve dvou směrech mnohem náročnější než Varuša-Inn 76: 1/fysicky\*2/celou tu dobu se bude každý stravovat samostatně, na vlastní pěst a útraty /viz dále/. Je tedy nutné, abyste s přípravou na puťák začali už včera a denně tomu věnovali kus času. Jinak si to nedovedu představit. Kladu na srdce: Dejte si s tím, co berete s sebou a se sbalením ruksaku obrovskou péči. To je minimální požadavek, neděláte to jen pro sebe, děláte to i pro nás ostatní. Družina = spolupráce jejích členů. Nebudu kontrolovat "kdo co nemá", ale kdyby někdo rozhodně neměl čas všechno důkladně připravit, musel by rychle vznést dotaz po event.odložení puťáku nebo zůstat doma.

\*\*\*\*

\* Jeden den ujdeme třeba pět, druhý den čtyřicetpět kilometrů, jednou vstaneme za tmy, půjdeme vstříc vycházejícímu slunci, a pak teprve se unyjeme a nasnídáme, podruhé budeme dlouho sedět u ohýnka a vstávat až pozdě.

\$t

Řekl jsem již několikrát, a myslím to smrtelně vážně: příprava a cvičení na Sokolském sletu byl Velký Čin družiny Sov. Ale řekněte mi, přemýšlejte, jak to, že hned na táboře se tu a tam ukázala nesnášenlivost a hádavost! V družině neexistuje KONKURENČNÍ BOJ, v družině Sov má nejhloupější vlče STEJNOU CENU, jako kdokoliv z nás, nesmí existovat "Já jsem Něco Extra a co jsi ty!", družina rovná se Bratrství, Respektování, Svornost, Snášenlivost. NIKDY hádavost! Umiňuji si, že od TEĎ budu muset tvrdě a zle potírat, aby staší skaut chtěl nějak trumfovat, aby dával najevo svou převahu a domělou chytrost a vždy vylhanou dokonalost. Budu netolerantní k netolerantním. Zde otázka nad Radanovým odchodem z družiny, kterého velice lituju: Nenechal si Radan skutečný důvod pro sebe? (Jeho dopis-příště!)

\*\*\*

## Karel Havlíček Borovský TYROLSKÉ ELEGIE

### I.

Svíť, měsíčku, polehoučku  
skrz ten hustý mrak,  
jakpak se ti Brixen líbí? –  
Neškareš se tak!

Nepospíchej, pozastav se,  
nechoď ještě spat:  
abych s tebou jen chvilinku mohl  
diskurýrovat.

Nejsem zdejší, můj měsíčku,  
toť znáš podle křiku;  
neutlíkej, nejsem treu und bieder,  
jsem zde jen ve cvíku.

### II.

Jsemť já z kraje muzikantů,  
na pozoun jsem hrál,  
a ten pořád ty vldeňské pány  
ze sna burcoval.

By se po svých těžkých prácech  
hodně vyspali,  
jednou v noci kočár policajtů  
pro mne poslali.

Dvě hodiny po půlnoci –  
když na třetí šlo,  
tu mi dával žandarm u postele  
šťastné dobrýtro.

Se žandarmem slavný ouřad  
celý v parádě,  
pupek kordeim pevně obvázaný,  
zlato na krágle.

„Vstávají, pane redaktor,  
nelekají se,  
jdeme v noci, nejsme však zloději,  
jenom komise.

Od všech z Vídně pozdravení,  
pan Bach je líbá,  
jsou-li prej zdrav, a tuhleto psaní  
po nás posílá.“ –

Já jsem i na lačný život  
vždycky zdvořilý:  
„Odpusť, slavná císařská komise,  
že jsem v košili!“

Ale Džok, můj černý buldok,  
ten je grobián,  
na habeas corpus tuze zvyklý –  
on je Angličan.

Málem by byl chlap přestoupil  
jeden paragraf,  
již na slavný ouřad zpod postele  
udál: Vrr, haf, haf!

Hodil jsem mu tam pod postel  
říšský zákoník,  
dobře, že jsem měl ten moudrý nápad,  
již ani nekvík. –

### III.

Občan zvyklý na pořádek –  
bylo to v prosinci –  
především jsem si obul punčochy  
v slavné asistenci.

Pak jsem teprv četl psaní –  
však ho tuhle mám –  
rozumíš-li ouřední němčině,  
přečti si ho sám.

Bach mi píše jako doktor,  
že mi nesvědčí  
v Čechách zdraví, že prej potřebuju  
změnu povětří.

Že je v Čechách tuze dušno,  
horké výpary,  
mnoho smradu po té oktrojřce,  
holé nezdraví!

Že on tedy schválně pro mne  
kočár sem poslal,  
abych se hned na státní outraty  
na cestu vydal.

A žandarmům že nařídil,  
ať mne hodně nutí,  
kdybych nechtěl ze skromnosti přijmout  
jeho nabídnutí.

## IV.

Což je dělat? Že pak musím  
hloupý zvyk ten mít,  
že nemohu žandarmům s flintami  
pranic odepřít!

Dedera mne taky nutil,  
abych jel jen hned,  
že by chtěli Brodští, až se vzbudí,  
třeba – s námi jet.

Pravil mi, že nemám s sebou  
zbraně žádné brát,  
neb že oni mají nařízení  
mne ochraňovat.

Že mám též, pokud jsme v Čechách,  
inkognito jet, –  
sic nám dají dotěraví lidé  
hrůzu komis hned.

Ještě mi dal pan Dedera  
více moudrých rad,  
dle nichž se Bachovi pacienti  
mají spravovat.

Tak mne vábil jak Siréna,  
až jsem obul boty,  
oblík vestu, kabát, pak i kožich –  
dříve však kalhoty!

Koně a žandarmi stáli  
dávno před domem:  
„Milí braši, maličké strpení,  
hned již pojedem!“

## V.

Ó můsíčku, však ty ženské  
dobře znáš a víš,  
jaký s nimi člověk na tom světě  
často mívá kříž!

Takés mnohého loučení  
tajným svědkem byl,  
ty znáš líp než každý novelista  
hořkost těchto chvil.

Matka, žena, sestra, dcerka –  
malá Zdenčinka,  
stály okolo mne v tichém pláči:  
hořká chvilinka!

Já jsem sice starý kozák,  
v pútkách tužený:  
tenkrát jsem měl trochu těsná prsa  
a zrak zkalený.

Vtisknul jsem však poděbradku  
silně do čela,  
aby se těm policajtům síza  
nezabýštěla.

Neb ti všichni blížě dveří  
posud stáli stráž,  
aby měla tato smutná scéna  
císařskou štafáž!

## VI.

Trubka břeští, kola hrčí,  
jedem k Jihlavi,  
vzadu, abysme nic neztratili,  
klušou žandarmi.

Ten borovský kostelíček  
stojí na vršku,  
skrže lesy smutně na mne hleděl:  
„Jsi to, můj hošku?“

Pode mnou jest tvá kolibka,  
já tě viděl křít,  
starému vikáři ministrovat,  
pilně se učit.

## VII.

Když jsme jeli přes Jihlavu,  
měl jsem Špilberk v mysli,  
za Lincem zas myšlénky na Kufstein  
z hlavy mi nevyšly.

Teprva když jsme nechali  
Kufstein vpravo stát,  
začla se mi alpejská krajina  
příjemnější zdát.

Nesmím ale zapomenout  
Budějovice,  
tam Dederu koupil mělnického  
čtyry lahvice.

Čili se v něm vlastenecké  
hnuly myšlénky?  
Čili doufal, že to pro mne bude  
Lethe na Čechy?

## VIII.

Teď, měsíčku, nechme elegie  
a přejdeme v heroický tón;  
nebo co ti teď chci vypravovat,  
to byl čertův shon.

Cesta z Reichenhallu do Waidringu,  
ty ji musíš taky dobře znát,  
ta se nedá žádnou ordonancí  
přeoktrojovat.

Hory, skály ohromnější ještě,  
než jest hloupost mezi národy,  
vedle cesty propast bezedná jak  
drška armády.

Temná noc jak naše svatá církev  
a my jedem s kopce jako mžik;  
darmo křičel Dederu: „Drž koně!“ –  
prázdný je kozlík.

Och, to byla pro mne chutná chvílka!  
Neboť neznám žádnou větší slast,  
nežli vidět slavnou policii  
ouzkostit se třást!

Napadnul mi – jsemť já čtenář bible –  
o Jonášovi smutný příběh ten,  
jak jej z loďky k utišení bouře  
vyhodili ven.

„Metejme los!“ pravím, „mezi námi  
musí někdo velký hříšník být,  
a ten k usmíření nebes musí  
z vozu vyskočit.“

Jen to vyřknu, ejhle, policajti  
ani svědomí nezpytovali,  
a kajičně vyrázivše dvířka,  
z vozu vyskákali. –

Tak jsem s chladnou resignací v hlavě,  
v hubě ale vřelou cigáru,  
čerstvěj než cár ruský přijel k počtě  
v dobrém rozmaru.

Tam jsem zatím – mistr delikventů! –  
bez ochrany povečeřel hezky,  
než za mnou stráž s odřenými nosy  
přikulhala pěšky.

Já spal dobře, ale policajti  
měli tu noc ve Waidringu zlou,  
mazali si spiritusem záda,  
nosy arnikou.

Tu je konec této epopeje,  
k níž jsem nepřibánil ani chlup,  
všechno ti dosvědčí ve Waidringu  
postmistr Dahrupp.

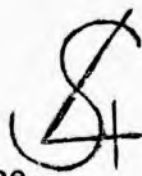
## IX.

Přijeli jsme do Brixenu  
beze vši turbací,  
krajská vláda dala Dederovi  
na mne kvitanci.

Místo mne ten kus papíru  
vrátili do Čech,  
mne zde černý, dvojhlatý orl  
drží v klepetech.

\*\*\*\*

# ORGANISACE ..... není legrace.



**C E S T A** tam v sobotu 9.VII a zpět v neděli 17.VII. vlakem.

Wahové spojení :

Zürich	7.30	-	12.05	Innsbruck
Innsbruck	12.41	-	16.17	Bolzano

zpět :

Bolzano	11.22	-	13.05	Innsbruck
Innsbruck	14.52	-	18.39	Zürich

zpaťteční ji zdeuka stojí Fr. 93. -

**POZOR ! NUTNÉ !**

**Zjistěte si, nepotřebujete-li rakovské  
transitní visku!**

Kdybych náhodou nečekal v Bolzánú/Bozen/ na nádraží, příjdu později, čekejte v čekárně.

Nejpozději do neděle 3.VII.se každý zájemce definitivně přihlásí /písemně či telefonicky/. Já s Kvíkvegem vvedu asi už ve středu 6.VII. Mohl bych dva vzít na palubu /S.+ Š /?/

## **S T R A V A :**

- Každý na vlastní pěst. Zdravému člověku neublíží mírný týdenní půst.
- Počítám, že každý druhý den povečeříme na chatě. Ale pozor, bude to dost drahé, počítejte /na franky/ asi 15 až 20 sFr. Budeme se proto snažit 4.den někde cestou nakoupit chleba, mléko, brambory, ovoce, zeleninu /tedy jen to, co se dostane i ve vesnici, do města kvůli nákupu nepoběžíme!/  
-- Seznam - viz dále- vložit do zápisníků.
- Budeme vařit v ešusech na ohýnku. Každý ať si upraví ešus, aby se dal pověsit jako kotlík /pomocí drátku/. Možná, že budeme většinou spát v nadmořské výšce nad 15 set metrů, kde většinou už končí les. Proto ať se vždy dva domluví a za ušetřené peníze si koupí malý vařič na tuhý lih /Meta tabletky/, nestojí víc než 10 fr. Vyzkoušet, kolik paliva se spotřebuje na uvaření 1/2 litru vody krát 8 dní krát 1,5/=osm snídaní a čtyři večere/.



## V Ý Z B R O J A V Ý S T R O J

- Ešus upravit na zavěšení nad ohněm /drátek, jedním koncem upevněný na držátku, druhým koncem zahákni do dírky v ešusu/.
- Nikdo si jistě nezapomene nůž /dýku/.
- Malé hudební nástroje jsou vítány.
- Vypočítat spotřebu paliva /viz shora/, ale i toaletního papíru/2 x denně 10 čtverečků?/. A abych to nemusel říkat: Chodit pravidelně na stranu, nezadržovat to!!! Skaut to dělá jako liška a jiní inteligentní tvorové: vyhloubí dílek a pak to zahrabe.
- V levé kapse skautské košile se nachází starý Foglarův vynález KPZetka [=krabička poslední záchrany/, kterou nyní vynalezli i Američané /Survival-Kit/. Chodit bez ní do hor je nedbalost. Hodit by se nám mohla také třpytka, což je plíšek s "kotvičkou" na ryby /ca 3 franky/.
- Vlhký spacák nehřeje. Hned dnes načechrat, pověsit na rámeček. Sežente si pytel z tenkého igelitu velikosti spacáku, protože nebudeme spát ve stanech, ale otevřeném igelitovém přístřešku a spacák by mohl namoknout.
- Boty. Pokud si někdo koupí nové: zevně pořádně namočit a hned je proslápnout, aby se přizpůsobily na nohu. Teprve pak, až vyschnou důkladně namastit krémem na boty, 2 až 3 krát po sobě. Nové tkaničky. Dobré vlněné podkolenky.
- Naprostě nepromokavá bunda, která se dá sbalit do malého ranečku a připevnit k pasu. Není drahá a vydrží leta.
- V družině Sov by každý už mohl mít skautský zápisník. Co by tam mohlo být - viz seznam. Vložte či vlepťte si tam seznamy, básničky a písně z tohoto čísla SL. Zápisník je osobní příručka pro praktické, skautské a zálesácké poznámky a písemnosti. Volné listy /budeme psát deník, kreslit a pod?/.
- Peníze. Ca 150 franků na výměnu /POZOR, zeptejte se, jestli není výhodnější měnit až v Itálii!/, 50 franků jako železnou zásobu pro špatné počasí.
- Literární část tohoto čísla se naučte nazpaměť. Že právě teď nemáte čas? Kdo má v dnešní době čas! Čas není - čas se musí udělat. Družina žije z času, který si pro ni uděláte.

\*\*\*



MASARYK NAŠ SVOLAVA'  
(Legionářská z První světové války)

MASARYK NAŠ SVOLAVA'  
ROZKAZY NAŠ VYDAVA'  
VYSTAVEJTE VY ČESKÝ LEGIONÁŘI  
ZLA' VOJNA NAŠ NASTAVA'!

KTERA' ČESKA' MATIČKA  
MA' NA VOJNĚ SYNEČKA,  
! TA SE MUSÍ KAŽDÍČKEMO RÁNA  
PODÍVAT DO SLUNEČKA !

KDYŽ JE SLUNKO ČERVENÝ  
JE SYNAČEK RANĚNÝ  
! ALE KDYŽ TO SLUNKO JASNĚ SVÍTÍ  
JE SYNAČEK VESELÝ !

TOMÁŠ GARIK MASARYK  
CHODIL S NAŠA NA ŽEJDLÍK  
! KTO SI ŽADNEJ Z DNEŠNÍCH PRESIDENTŮ  
NEMŮŽE UŽ DOVOLIT !

Výžbroj

pas  
 ešus  
 lžíce  
 dýka, nůž  
 utěrka  
 malý vaříč, palivo  
 otvírač konserv  
 nůžky /?/  
 aspirin  
 leukoplast  
 -" -na nohy  
 pružné obinadlo  
 obvaz  
 desinfekční prášek  
 akutol spray/?/  
 KPZ: 6 sirek  
 škrtačko  
 malá svíčka  
 cukr, čaj, sůl  
 leukoplast  
 lepicí páska  
 jehla /zmagnetisov/  
 nit  
 žvýkačka /1/2/  
 žiletka  
 spínací čpendlík  
 eventuelně: /è 1/  
 vitamin C  
 prášek proti bolesti  
 háček na ryby  
 lopatka /R/  
 plecháček /R/  
 budík  
 třpytka, vlasec  
 buzola/?/  
 kompas/?/  
 hodinky  
 lehká láhev na vodu  
 svíčky, sirky  
 baterka  
 "obloukovka"/R/

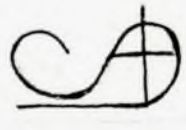
kosmická folie /R/  
 leno /R/  
 ca 5 m provázek  
 březová kůra  
 družinová vlna /Kv/  
 skautská preke/?/  
 slovník italštiny  
 hudební nástroje  
 foťáky, dalekohled/?/  
 kamera/R/  
 toaletní papír  
 sk.zápisník:  
 slib a zákon  
 vlastní adresa, t.číslo  
 adresy na pohlednici  
 tabulka na směnu sFr-liry  
 seznamy z tohoto čísla  
 mapky a jiné -"-  
 básně a písně -"-  
 jiné dle úvahy  
 volné listy  
 pisátka

Výstroj

kraťasy na cestu  
 džíný  
 šněrov.boty s vibremem  
 tenisky  
 specák, obel  
 trička, družin.tílko  
 skautská košile  
 šátek  
 opasek  
 pišťalka  
 klobouk/?/  
 nepromokavá bunda  
 svetr  
 tepláky  
 plavky/?/  
 ručník, mýdlo  
 kartáček, pasta  
 kapesníky papírové  
 -"- látkové 2 ks  
 ponožky 3 páry  
 podkolenky  
 krátké náhradní spodky



9.  
 17.  
 VII.  
 1977.



Poznámka: /?/= kdo i event.chce

STRAVA

- Bürcherwuess 4 porce
- mléko v prášku, tubě 10 porci
- kornfleksy 4 porce
- cukr /aby ho bylo dost na čaje, do kornfl, atd/
- sušené ovoce
- med, jam /spolehlivé balení! /
- polévky /Knorr/ 16 porci
- suchý salám
- čaj 15 balíčků
- káva
- žumáky
- cibule
- síl
- tvrdé sýry
- krevetky
- majonéza
- buřty
- olejovky
- džusy v křebičkách
- grapefruity
- chleba na 4 dny
- keckebröt
- sušenky
- citrony
- papriky
- konzervy
- olej
- sladký tvaroh
- 5 brambor
- hroznový cukr

Toto je návrh. Vypočítat vše tak, aby to vyšlo na 9 pořádných snídaní, 9 lehkých obědů, 4-5 večeří a 18 svačtin.

puslak družiny Sov

# NA ITALSKÝ FRONTĚ

(Píseň nazvaného autora z první světové války)

ZROVNA KOŽI JESEN VÁCHU NA FORPOSTĚ STAL  
ITALIANSKEJ OTOK PRAVĚ ZAPOČAL  
I Z JEDNEJ STRANY ALPINY  
Z DRUHEJ VRAJÍ MINY  
TAK ZACÍNAL OTOK NA ITALII I

PÍŠU JA VAM PÍŠU HOJE MATICU  
PÍŠU JA VAM PÍŠU Z VOTNY OSANICKO  
I TO OSANICKO JE OSANICKO  
NOU KRVÍ PODPSANNO  
NA ITALSKÝ FRONTĚ V 5 HODIN RANO I

ZROVNA KDOŽ JESEN VÁCHU NA FORPOSTĚ STAL  
ITALIANSKEJ OTOK PRAVĚ ZAPOČAL  
IKATARADI PADALI  
RUCE NOHY LÍTALY  
SMUTNÝ BYLO PODÍVÁNÍ NA TY RANĚNÝ I

TEN PRSTYNEK CO MAM NA PRAM KOCĚ  
ODEVZDEJTE MOJÍ MILÉ DIVICE  
I DOZORAVTE MI NA STOKRAT  
NEOPATŘÍ MI VÍCEKRAT  
OCI MI PÁLIL ITALSKÉJ GRANAT I

